

Î N C H E I E R E

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevski

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Valeriu Polercă, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valeriu Polercă împotriva Ministerului Apărării cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea asigurării cu spațiu locativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Ministerul Apărării, casată hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 14 aprilie 2014 și emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 30 ianuarie 2013, Valeriu Polercă a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea asigurării cu spațiu locativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a satisfăcut serviciul militar în Forțele Armate mai mult de 25 ani, pînă la 01 aprilie 2004, cînd a trecut în rezervă. În prezent, el este pensionar militar, este văduv și are la întreținere trei copii.

Menționează că în timpul satisfacerii serviciului militar, la 07 august 1993, el a fost inclus în lista solicitanților, ce necesită asigurare cu spațiu locativ – apartament cu 3 odăi.

Susține că conform art. 9 din Legea privind protecția socială și juridică a militarilor și membrilor familiei lor, care era în vigoare la acel moment, lui urma să-i fie acordat spațiu locativ în termen de un an.

Afirmă că ulterior, conform art. 21 alin. (5) din Legea cu privire la statutul militarilor, militarii care au satisfăcut serviciul militar 15 și mai mulți ani au dreptul la spațiul locativ privat, acest drept fiind prevăzut și în Legea cu privire la privatizarea fondului locativ.

La fel, conform legislației în vigoare, în cazul în care nu este posibil de acordat spațiu locativ în natură, atunci se achită o compensație bănească în mărimea costului comercial al spațiului locativ.

Invocă că costul mediu al unui apartament compus din 3 odăi în mun. Chișinău constituie 50000 Euro.

Mai invocă că întru realizarea dreptului său, el s-a adresat către pârât cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat acordarea spațiului locativ sau în cazul în care nu este posibil, achitarea unei compensații bănești în mărimea costului

comercial al unui apartament compus din 3 odăi în sumă de 50000 Euro, însă pârâtul i-a refuzat.

Prin urmare, solicită recunoașterea ca fiind neîntemeiat refuzul pârâtului, obligarea pârâtului de a-i acorda compensația bănească în mărimea costului comercial al unui apartament compus din 3 odăi în sumă de 50000 Euro și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Valeriu Polercă a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând recunoașterea ca fiind neîntemeiat refuzul pârâtului, obligarea pârâtului de a-i acorda lui și membrilor familiei sale un apartament compus din 3 odăi conform legislației și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 aprilie 2014 acțiunea a fost admisă, a fost declarat ilegal refuzul Ministerului Apărării privind asigurarea lui Valeriu Polercă cu spațiu locativ și a fost obligat Ministerul Apărării să acorde lui Valeriu Polercă și membrilor familiei sale un apartament compus din 3 odăi, conform legislației în vigoare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2014 a fost admis apelul declarat de către Ministerul Apărării, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 06 noiembrie 2014, în termenul prevăzut de lege, Valeriu Polercă a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Valeriu Polercă, în motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată.

Menționează că însăși intimatul a recunoscut în ședința de judecată faptul că el este înscris în lista generală a solicitanților, ce necesită asigurare cu spațiu locativ – apartament cu 3 odăi, garnizoana Chișinău, în baza raportului depus în anul 1993, însă a invocat că solicitarea sa cu privire la asigurarea cu spațiu locativ urmează a fi examinată în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) și (3) din Legea nr. 162-XVI din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor. Totodată, intimatul a invocat că art. 32, 37 și 42 din Codul cu privire la locuințe stabilesc modalitatea evidenței la locul de muncă a cetățenilor care au nevoie de îmbunătățirea condițiilor de trai, ordinea de succesiune la acordarea încăperilor de locuit și norma spațiului locativ.

Susține că intimatul a mai invocat că este dispus să-l asigure cu spațiu locativ, cu respectarea succesiunii și a normelor stabilite în baza cererilor depuse de solicitanți, odată cu alocarea surselor financiare necesare în acest scop, însă aceasta nu reprezintă o dovadă certă că el și membrii familiei sale vor fi asigurați cu spațiu locativ.

Afirmă că el pînă în prezent nu a fost asigurat cu spațiu locativ după cum prevede legea, iar Ministerul Apărării nu a prezentat probe, care ar confirma lipsa surselor financiare pentru asigurarea militarilor cu spațiu locativ.

Invocă că intimatul a explicat că el nu poate beneficia de acordarea spațiului locativ cu prioritate, însă instanța de apel nu a ținut cont de faptul că soția sa, la 19 august 2012, a decedat și el a rămas văduv cu 3 copii minori la întreținerea sa.

În afară de aceasta, el a îndeplinit conștiincios toate obligațiunile de serviciu în baza contractului privind satisfacerea serviciului militar, dar intimatul, la rîndul său, nu și-a onorat obligațiunile asumate față de el și el este nevoit cu 3 copii să

închirieze când un apartament, când altul, neavând un spațiu locativ, la care el și membrii familiei sale au dreptul conform legii.

Mai invocă că nu pot fi luate în considerare argumentele intimatului precum că prevederile actelor legislative, la care el se referă la moment, sunt abrogate și nu este obligat să-l asigure cu spațiu locativ, deoarece el s-a adresat către intimat cu cerere privind acordarea spațiului locativ atunci, când actele legislative cu privire la asigurarea militarilor și membrilor familiei lor cu spațiu locativ erau în vigoare și intimatul este obligat să-l asigure pe el și pe membrii familiei sale cu spațiu locativ.

Menționează că au fost ignorate prevederile art. 6 alin. (1) din Codul civil, care statuiază că legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior.

Susține că prin refuzul intimatului de a-i acorda lui și membrilor familiei sale spațiu locativ se încalcă flagrant dreptul său și al membrilor familiei sale la spațiu locativ garantat de art. 47 din Constituția RM, precum și legislația națională și, anume, art. 21 alin. alin. (1) și (3) din Legea cu privire la statutul militarilor, Codul cu privire la locuințe, Legea cu privire la privatizarea fondului locativ, etc.

Prin referința din 01 decembrie 2014 Ministerul Apărării a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Valeriu Polercă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Valeriu Polercă ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Valeriu Polercă se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadî

Ion Corolevschi